

Rotterdam-Hillegersberg, Hillegondakerk
6 december 1992 nm
Schriftlezingen, | Richteren 16: 15-31
Tekst Richteren 16: 22

Orde van dienst:

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Zingen Psalm 99:1

1 God, de Heer', regeert.
Beeft, gij volken eert,
Eert Zijn hoog bestel,
Die bij Israel,
Tussen Cherubs woont
En Zijn grootheid toont;
Dat zich d' aard bewege.
Hij is Isrels zege!

Stil gebed

Votum & Groet:

Zingen Psalm 72: 1 en 2

1 De dag der kroning is gekomen,
de dag van eer en heerlijkheid!
de Heer heeft weder ingenomen
zijn zetel na volbrachte strijd.
Aard' en hemel zingen
van de grote dingen,
die Hij wrocht op aard.
Voor der jong'ren ogen
steeg Hij naar den hogen,
eer, aanbidding waard.

2 Ontsluit u voor de vorst der ere,
gij, poorten der gerechtigheid!
Ontvangt der legerscharen Here
in zijne midd'laarsmajesteit!
Jezus daalde neder,
maar nu keert Hij weder
in zijn heerlijkheid,
waar Hij voor de zijnen
tot Hij zal verschijnen
bidt, en plaats bereidt.

Geloofsbelijdenis

Zingen Psalm 99: 8

8 Geeft dan eeuwig' eer
Onzen God en Heer'.
Klimt op Sion, toont
Eerbied, waar Hij woont,
Waar Zijn heiligheid
Haren glans verspreidt;
Heilig toch en t' eren
Is de Heer' der heren.

Schriftlezingen

1^e lezing: Richteren 16: 15-31

15 Toen zeide zij tot hem: Hoe zult gij zeggen: Ik heb u lief, daar uw hart niet met mij is? Gij hebt nu driemaal met mij gespot, en mij niet verklaard, waarin uw grote kracht zij.

16 En het geschiedde, als zij hem alle dagen met haar woorden perste, en hem moeilijk viel, dat zijn ziel verdrietig werd tot stervens toe;

17 Zo verklaarde hij haar zijn ganse hart, en zeide tot haar: Er is nooit een scheermes op mijn hoofd gekomen, want ik ben een Nazireër Gods van mijn moeders buik af; indien ik geschoren wierd, zo zou mijn kracht van mij wijken, en ik zou zwak worden, en wezen als alle de mensen.

18 Als nu Delila zag, dat hij haar zijn ganse hart verklaard had, zo zond zij heen, en riep de vorsten der Filistijnen, zeggende: Komt ditmaal op, want hij heeft mij zijn ganse hart verklaard. En de vorsten der Filistijnen kwamen tot haar op, en brachten dat geld in hun hand.

19 Toen deed zij hem slapen op haar knieën, en riep een man en liet hem de zeven haarlokken zijns hoofds afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week van hem.

20 En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet, dat de HEERE van hem geweken was.

21 Toen grepen hem de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis.

22 En het haar zijns hoofds begon weder te wassen, gelijk toen hij geschoren werd.

23 Toen verzamelden zich de vorsten der Filistijnen, om hun god Dagon een groot offer te offeren, en tot vrolijkheid; en zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand gegeven.

24 Desgelijks als hem het volk zag, loofden zij hun god, want zij zeiden: Onze god heeft in onze hand gegeven onzen vijand, en die ons land verwoestte, en die onzer verslagenen velen maakte!

25 En het geschiedde, als hun hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roept Simson, dat hij voor ons spele. En zij riepen Simson uit het gevangenhuis; en hij speelde voor hun aangezichten, en zij deden hem staan tussen de pilaren.

26 Toen zeide Simson tot den jongen, die hem bij de hand hield: Laat mij gaan, dat ik de pilaren betaste, op dewelke het huis gevestigd is, dat ik daaraan leune.

27 Het huis nu was vol mannen en vrouwen; ook waren daar alle vorsten der Filistijnen; en op het dak waren omtrent drie duizend mannen en vrouwen, die toezagen, als Simson speelde.

28 Toen riep Simson tot den HEERE, en zeide: Heere, HEERE! gedenk toch mijner, en sterk mij toch alleenlijk ditmaal, o God! dat ik mij met een wrake voor mijn twee ogen aan de Filistijnen wreke.

29 En Simson vatte de twee middelste pilaren, op dewelke het huis was gevestigd, en waarop het steunde, den enen met zijn rechterhand, en den anderen met zijn linkerhand;

30 En Simson zeide: Mijn ziel sterve met de Filistijnen; en hij boog zich met kracht, en het huis viel op de vorsten, en op al het volk, dat daarin was. En de doden, die hij in zijn sterven gedood heeft, waren meer, dan die hij in zijn leven gedood had.

31 Toen kwamen zijn broeders af, en het ganse huis zijns vaders, en namen hem op, en brachten hem opwaarts, en begroeven hem tussen Zora en tussen Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach; hij nu had Israël gericht twintig jaren.

Gebed

Afkondigingen en Inzamelingen van de gaven

Zingen Gezang 2

1 Daar komt een schip geladen
tot aan het hoogste boord,
draagt Gods Zoon vol genade,
des Vaders eeuwig Woord.

2 Hoe 't schip het water kliefde!
het bergt een kostb're last;
het zeil, dat is de liefde,
de heil'ge Geest de mast.

3 Het anker valt ter rede,
nu is het schip aan land.
Het Woord is vlees geworden,
Gods Zoon reikt ons de hand.

4 Te Bethlehem geboren
als kindje in een stal,
geeft zich voor ons verloren
de Heiland van 't heelal.

5 En wie in groot verblijden
dit kindje kussen wil,
moet vooraf met Hem lijden
zijn kruis, om zijnentwil,

6 en daarna met Hem sterven,
om geest'lijk op te staan
en 't leven te verwerven,

gelijk Hij heeft gedaan.
Preek / verkondiging

Dankgebed

Zingen Psalm 33: 11

11 Laat ons alom Zijn lof ontvouwen:
In Hem verblijdt zich ons gemoed,
Omdat wij op Zijn Naam vertrouwen,
Dien Naam, zo heilig, groot en goed.
Goedertieren Vader,
Milde zegenader,
Stel Uw vriendlijk hart,
Op Wiens gunst wij hopen,
Eeuwig voor ons open;
Weer steeds alle smart.

Zegen

Orgelspel